

# A szakmári építkezésnél nem vonják be a dolgozókat a munka irányításába

## A kommunisták nagyobb példamutatására van szükség

„... az építőipar jelentősége a szocializmus építésében rendkívül nagy mértékben növekedik és nemzetgazdaságunkban egyre nagyobb szerepet tölt be.” (Kovács István elvtárs.)

Az a tény, hogy az öt éves tervünk beruházásainak több mint negyven százaléka az építőiparra esik, igen nagy feladatokat ró az építőipari dolgozókra. Ha jól dolgoznak, akkor az öt éves terv sikere ezen a téren biztosítva van. Ha gyengén és sok hibával, — megbénítják egész tervünket, mert hiába készíttük el például nehézszerkezetű gépeket az új üzemek részére, ha az építések nem készíttik el az üzem épületeit. Vagy hiába akarnak élenjárni géppálmásaink dolgozói az önköltség-csökkentésben, hiába vizsgálják a gépeket, mint szemük fényére, ha az építőipar rossz munkájának következtében gépeik hónapokig állnak a szabad ég alatt.

Ahhoz azonban, hogy a munka jól menjen, az építkezés valamennyi résztvevőjének a legjobb

## Hónapokig tologatták az építkezés tervét

A legelső terv szerint már októberben meg kellett volna kezdődni az építkezésnek. Mire azonban a dolgozókat összehozták, a Tervhivatal visszavonta az első tervet és pár hónappal később a másodikikat is. Háromszor dolgozták át teljes egészében a szakmári építkezés tervét,

a teljes terv azonban még mindig nincs az építkezés kezében.

Allig kezdtek a terv megvalósításához, máris kifogyott az építőanyag. A dolgozók egy teljes hónapig álltak a rossz anyagellátás miatt munka nélkül. Holtekde telik még az illetékes osztályok meghallgatják a kéréseket és újabb hetekre, amíg teljesítik. Az igénylést követő második héten kaptak ugyan egy napra való anyagot, a tetemesebb részét azonban csak egy hónap elteltével kapták meg.

Gátolja a jó munkát az is, hogy a dolgozók nem vesznek részt, nem folynak bele a vezetébe. Még egyetlen egy termelési értekezletet sem tartottak. A telep vezetősége nem beszéli meg a feladatokat, a feladatok megvalósítását, a telep dolgozóival. Nem tartanak értekezleteket, tehát nem kerülnek felszínre a hibák, hiányosságok, így nem találják meg azok kiküszöbölésének módját.

Bár a dolgozók naponta megkapják a Szabad Népet, még sincsenek tisztában sok olyan kérdéssel, amely a munkájukra vonatkozik. „Nem érnek rá” szemináriumra járni. Már sokszor volt szó arról, hogy a vállalat kecskeméti vezetősége gondoskodik előadókról. Ez eddig nem történt meg. A dolgozók politikai képzését teljesen elhanyagolják.

— Pedig mi szívesen tanulnánk, csak lenne, aki foglalkozzon velünk — mondja ifj. Juhász István kőműves. És így vélekednek a többiek is.

Két üzembizalmja van a telepnek és bár a telepen 15 párttag dolgozik, mind a két bizalmi párttagok kivül. Nem ismerik, vagy csak igen hiányosan Pártunk politikáját és határozatait az építőiparral kapcsolatban, így feladatukat is csak hiányosan látják el.

A telep vezetősége épügy, mint a termelési értekezleteket —

főlegesen tartja

a tervfelbontással kapcsolatos népszerű munkát is.

munkájával kell hozzájárulnia. A szakmári géppálmás új épületeket kap. A rozoga házakat, amelyek valamikor a földbírtokos cselédlakások voltak, egytől-egyig lebontják és helyettük megfelelő színeket, rakárakat, darálókat és később lakásokat építenek.

Az építkezést a terv szerint már az 1949-es tervükben be kellett volna fejezni, ezzel szemben az épületek legnagyobb része még csak félig készült el.

## A dolgozók kiváló teljesítményeket érnek el

A 15-ös bérhétben valamennyi brigád 110 százalékon felül teljesítette normáját. Az ácsok: *Benke József, Oselik Ferenc és Malos Sándor* 310 százalékot, *Soós József* segédmunkás brigádja 255 százalékot, *Szögyi István* segédmunkás brigádja és a kőművesbrigád 203 százalékot ért el. A kőművesek bevezették a sztáhnovista falazási módszert. Gyorsabban ment a munka, nagyobb lett a teljesítmény. Az április 4-re tett 10—20 százalékos felajánlásokat valamennyien túlteljesítették.

— Majd ha kezünkben lesz a felbontott terv, akkor maguktól is meglátják, hogy helyesebb és jobb a felbontott terv szerint dolgozni — ez a telepvezető álláspontja. Ez nem más, mint nyílt tagadása az eredmények eléréséhez nélkülözhetetlen felvilágosító.

## Iszkeitz Márta sztáhnovista ifjúmunkás írja: Köszönöm a Pártnak és Rákosi elvtárs atyai gondoskodásának kitüntetéseméi

Soha még ilyen boldog születésnapom nem volt, mint az az áprilisi nap, mikor megtudtam, hogy elnyertem a Sztáhnovista-kitüntetést. Az öröm és a boldogság könnyei üttek ki szemembe, mert érzem a Párt szeretetének megnyilvánulását ebben a nem várt kitüntetésben és a mi szerett Rákosi elvtársunknak atyai elismerését. A magam munkáján is bebizonyosodott az, amit nagy vezetőinktől tanultam, hogy nálunk a munka becsület és dicsőség dolga lett. Az elmúlt évben, mint SZIT-es a VIT-találkozón megfogadtam, hogy becsületes kommunista öntudattal fogok résztvenni a termelőmunkában és a termelékenység fokozásában, mert

tudatosító munkának és egyet jelent azzal, hogy a munka rosszul, felelőtlenül megy, hogy úgy vesznek részt az építésben, hogy annak nagy céljait nem ismerik.

## Mindenért mi vagyunk a felelősök

Mindenért, ami ebben az országban történik, mi kommunisták vagyunk a felelősök — mondta Rákosi elvtárs februári beszédében. A szakmári építkezések kommunistái az ottani építkezésekért felelősök, mert ők a munka ottani szakaszát vesznek részt a szocializmus építésében. Az elvtársainknak bátrabban kell felvetniük az építkezéssel és a telepvezetéssel kapcsolatos hiányosságokat, érvényesíteni kell az alulról jövő ellenőrzést, jó példával kell előjárni a munka, a feladatok elvégzésében.

Minden dolgozó a kommunistákról vessz példát

és ezért igen nagy szükség van arra, hogy a szakmári építkezés kommunistái is példamutatóan dolgozzanak és ezen keresztül általában megjavítsák az építkezésen a termelékenységet. Ezeknek a feladatoknak csak úgy lehet megfelelni, ha az elvtársaink képezik magukat, ha tanulnak és tanítják munkatársaikat.

A kommunisták legyenek minden építkezésnél élenjáró munkások, segítsék és biztosítsák az építőipar nagy feladatainak megoldását.

csak így vehetjük ki részünket a béke megvédésében és a szocializmus építésében. — Sztáhnovista munkás kitüntetésem nem tesz elbizakodottá, sőt, eredményeim fokozására és túlteljesítésére ösztönöz. Ezt meg is fogadom és úgy mint eddig, a jövőben is úgy leszek, hogy munkamódszerátadással, az önköltség és a selejt csökkentésével és kiküszöbölésével, méltó lehetsek a Szovjetunió sztáhnovista asszonyaihoz és leányaihoz, akiknek példája mutatta az utat eddig is számra.

Szabadság!

ISZKEITZ MÁRTA

sztáhnovista ifjúmunkás a bajai Gyapjuszövetgyárból

## Ellélték Hercegszántó basaparasziját

Nagy Klára, tatabázi lakos 1947. július 23-tól 1949. május 7-ig, vagyis 21 és fél hónapig Ágoston János tatabázi kuláknál volt alkalmazásban. A tatabázi kulák a kollektív szerződésben biztosított munkabért úgy akarta kijátszani, hogy alkalmazottjának azt hangoztatta, hogy mezőgazdasági alkalmazott és közben háztartási munkákat is végeztetett vele. Nagy Klára a mezőgazdasági munkálatokon kívül elvégezte a házkörüli teendőket is, főzött, takarított, mosott, etette a baromfit és a hízókat. A kapzsi kulák felesége nem egy ízben vasaltatott, sőt a kenyeret is vele sütötte. A Défosz-szervezet több ízben fi-

gyelmeztette a kulákat, hogy Nagy Klárának fizesse meg a kollektív szerződésben előírt munkabért. A kulák „nem fogadta el” a Défosz döntését, hanem „panasszal” fordult a bácsalmási járási főjegyzőhöz, abban a reményben, hogy a jogszabályok hírnárijában ügyvédi segítséggel részt talál, ahol kötelezettsége alól kibújhat. A járási főjegyző azonban átlátta a kulák fondorlatát és a tényállás megállapítása után a tatabázi Défosz ítéletét még súlyosbította. A járási főjegyző kötelezte a kulákat, hogy 2026 forint elmaradt munkabért záros határidőn belül fizesse ki.

## Hercegszántó minden dolgozója gyűlölettel néz a béke ellenségeire

Nálunk, Hercegszántó községben is a dolgozó parasztlakosok elsőként írták alá a békevételeket, mert ők is gyűlölik a béke ellenségeit, a gyilkosságokra spekulálókat.

De akad a községben olyan is, aki háborúra spekulál. Ez az esperes-plébános, aki Horthy népnéyző államában „vitéz” volt. „Vitéz” Vörös Mihály hercegszántói kulák-plébánosnál is megjelentek a népszerűvelők. Ő a következő szavakkal utasította vissza a békeív aláírását: „Én aláírom a békeívét, de jöjjenek holnap, mert meg fogom kérdezni a püspök urat.”

Arra, hogy Vörös Mihály a dolgozók ellensége, fényt vet az is, hogy kik a barátai Hercegszántón. A kulák *Pekovics Pállal* értik jól meg egymást. Nem is kell mondani, hogy *Pekovics* is megtagadta a békeív aláírását.

Ők azok Hercegszántó községben, akik háborúra spekulálnak, gyűlölik a népet. Hercegszántó minden dolgozója gyűlölettel néz rájuk. Tudjuk, hogy aki nem írta alá a békeívét ellenségünk, aki ellen harcolni kell.

Szabó István  
Hercegszántó

## Rajta leszünk, hogy

## minél több és olcsóbb zsír és disznóhús kerüljön a dolgozók asztalára

### Igy hajtják végre a miskeli dolgozók a minisztertanács határozatát

Rákosi elvtársunk február 10-i beszéde községünk lakói számára sem hangzott hiába. Különösen tapasztalható volt a Termelőcsoportunk 620 kat. holdon gazdálkodó 86 tagjánál. A tszcs-tagok rádióan keresztül végighallgatták Rákosi elvtárs nagy beszédét, akiknél az a nagy politikai fejlődést tapasztaltunk. Ez megnyilatkozott abban, hogy tagjaink mind az esti, mind a déli szemináriumokat sokkal nagyobb örömmel és érdeklődéssel látogatják. És ez a fejlődés hamarosan éreztette hatását a mezőgazdasági munkálatozókban is. Különösen az április 4-i munkafelajánlásokban, amikor mindenféle tavaszi vetést a kitűzött határidő előtt 15 nappal végzett el a miskeli Táncsics termelőszövetkezeti csoport. Ez a lelkesedés volt tapasztalható az április 4-i felvonuláson, amikor a tszcs-tagok baladtak az élen és vezették a dolgozók hatalmas tömegét; vadászaink pedig díszlovókat adtak, úgyhogy a felvonulás olyan szép és ünnepies volt, amilyen községünkben még soha nem volt.

A tszcs párttagsága megértette és helyeselte a vezetőség választásokat is. Jól felkészült erre és helyesen lezajlott április 22-én az új vezetőség megválasztása.

A vetések gyönyörűen kikelték, az időjárás kedvező, így a csoport tagjai tudják, hogy a jó vetésnek gazdag aratás lesz az eredménye. Ez a hit még jobban fokozza a munkakedvet. Ezt bizonyítja a brigádok és munkacsapatok állandóan fokozódó munkavereseny lendülete.

Nemcsak a vetés sikerült, hanem az állatállományunk is fejlődik. Tehénészetünk elsőrendű. 170 kg-os borjunál még kisebbet nem választottunk el. Tehénészetünk ösz óta megkéttszereződött, mivel a 15 db törzstehén már eddig 14 drb borjut ellett. A borjuk mind tenyésztésre alkalmasak. Tehénészetünknek ezt a fejlődését köszönhetjük tehenészeinknek is, akik lelkiismeretes és példaadó munkát végeztek. Sertésállományunk és sertés gondozóink sem maradtak le.

Fiatal anyakocáink 10—12 kocát ellenek. Sertésolainkban egészséges, szép kis kocák sikoltoznak. Száz db hízó hízik hízlaldánkban. *Rajta leszünk, hogy minél több és olcsóbb zsír és disznóhús kerüljön a dolgozók asztalára.* Juhállományunk is kitűnő. 112 darab merinói anyajuh 140 darab bárányt ellett. Juhaink gyapju tekintetében is megfelelők. Mindez állatfeljölésünk jó munkájának és a Csoporton belül fejlődő munkaveresenynek az eredménye.

Nem feledkezhetünk meg arról, hogy az eddigi eredményeinket a Felszabadító Vörös Hadseregnek és Pártunk irányításának, valamint Rákosi elvtársunk bölcs vezetésének köszönhetjük.

Termelői Csoportunk példaadó munkája és az eddigi eredmények, példaképpen állnak községünk dolgozó parasztsága előtt és hisszük, hogy ezek a dolgozó parasztlakosok hamarosan rá fognak jönni arra, hogy a közös gazdálkodással sokkal magasabb termelési eredményeket tudunk elérni, mint az egyéni kis parcellákon és sokkal gyorsabban tudjuk emelni életszínvonalunkat. Csoportunk munkáját és eredményeit nagy figyelemmel kíséri az egész környék dolgozó parasztsága is. A szomszédos községekből állandóan jönnek a dolgozó parasztlakosok, hogy meggyőződjenek munkánk eredményeiről, a nagyüzemi gazdálkodás előnyeiről és beszélgetésünk közben azt ígéri, hogyha látni fogják összel a jó eredményt, ők is követni fogják példánkat.

Miske, 1950.

Kiss András párttitkár

## A MÁV kecskeméti állomásán

Berta Antal szemaformester, Tavasz István szemaformester, munkavezető, Seres József felajánlották, hogy május 1-ig elvégzik a Minisztérium által kiszabott rendes fenntartási munkálatokat. Az előirányzott 650 óra helyett a munkát 250 óra alatt végezték el. A megtakarított összeg 7200 forint.